

syn til eksempelvis støj, plads og indeklima være nogle faste minimumsgrænser for børn. Det er nødvendigt, fordi der er grænser for, hvor meget vi skal acceptere, at man kan spare på børns trivsel. At give børnene et godt fysisk, psykisk og æstetisk børnemiljø, som fremmer børnenes trivsel, udvikling og læring, er fine ord, men det ikke kommer af sig selv, det kræver handling.

Ni ud af ti børn går i et af de berørte dagtilbud. Det giver en enestående mulighed for, at alle de børn får en sund start på livet med motion, motorisk træning, sund og nærende kost samt en hverdag uden diverse kemiske påvirkninger som f.eks. sundhedsskadelige farvestoffer og pesticidrester. I institutionerne kan vi også sikre, at alle børnene får mulighed for at få de daglige udfordringer, der både stimulerer og udvikler børnenes personlige og faglige evner. Og i institutionerne kan vi sætte ind med den tidlige indsats over for de socialt udstødte eller udsatte børn.

Det kan børnemiljøvurderingerne efter SF's mening være et redskab til at arbejde for. Det forslag, der ligger her, synes vi jo så er noget tyndt. Der er i hvert fald tre konkrete steder, hvor vi synes det skal strammes op.

Efter SF's mening vil det styrke indsatsen, at det er de ansvarlige politikere i kommunen, som får det overordnede ansvar for børnemiljøvurderingerne – både for udarbejdelsen og for, hvordan de skal bruges. Under udarbejdelsen bør der inddrages relevante eksperter i såvel de fysiske som de psykiske aspekter af børnemiljøvurderingerne. Det er meget vigtigt, at vi ikke får vurderinger, som er halve, og som kan bruges som undskyldning for ikke at gøre noget for at forbedre børnenes vilkår. For det tredje mener SF, at der bør være krav om, at visse problemer skal løses, når de viser sig. Børnemiljøvurderingerne er et godt redskab, men også kun et redskab. De mange fine ord må ikke fjerne fokus fra de virkelige problemer.

70.000 flere børn er kommet ind i daginstitutionerne, uden at der er kommet flere pædagoger til. Der er en stigende anvendelse af kemi m.m., som sætter sig i blodet hos os alle. SF vil gerne gøre meget mere end blot indføre børnemiljøvurderinger for at sikre børnene. Det koster penge, men pengene er efter SF's mening givet godt ud. SF er specielt optaget af at give de svageste børn nogle daglige vilkår, der gør, at de også har mulighed for at komme positivt i gang med livet.

Enhedslistens medlem af udvalget støtter forslaget på trods af, at det medfører mere papirarbejde i de allerede hårdt trængte institutioner. Institutionerne ved godt, hvad der er af mangler, og pengene kunne bruges på at udbedre en lille del allerede nu. Dog ser Enhedslisten en mulighed i, at man får et samlet billede af, hvor grelt det står til.

Et *mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget ønsker i lighed med ministeren at fremme det gode børnemiljø i landets børneinstitutioner. Det er Det Radikale Venstres politik, at det gode børnemiljø skabes i et tæt samarbejde mellem kommunen, ledelsen, medarbejderne, forældrene og børnene inden for rimelige økonomiske rammer, med veluddannede medarbejdere og med stor frihed til prioriteringerne. Det kræver et godt udgangspunkt for diskussioner og prioriteringer, således at man ved, hvad der er status for den fysiske, psykiske og æstetiske kvalitet. Når man ser på det udviklingsarbejde, som er gennemført i forbindelse med de lovpligtige undervisningsmiljøvurderinger på uddannelsesinstitutioner (se f.eks. Dansk Center for Undervisningsmiljø, www.dcum.dk), kunne en parallel indsats i dagpasningen i form af børnemiljøvurderinger være interessant. Desværre har regeringen ikke brugt lejligheden til at gennemføre en forenkling og en afbureaukratisering af kontrol og planlægning i dagpasningen – senest har kravet om skriftlige læreplaner lagt beslag på ressourcer. Samtidig kræver regeringen, at der bruges økonomiske ressourcer på at nedsætte prisen på dagpasning – ressourcer, som burde være gået til at forbedre kvaliteten, f.eks. ved at give børnene en stærkere kulturel dannelse, bedre fysiske rammer eller flere voksne. Derfor risikerer forslaget at blive en belastning og en bureaukratisering i stedet for en konstruktiv forbedring. Når regeringen således lægger op til at forøge papirdyngerne i stedet for at forenkle arbejdet med kvaliteten af børnemiljøet, kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.